

meget vanskeligere, hvis man har en normal 3- eller 4-klasset Øvelsesskole, at vise Læreren, hvorledes man bør bære sig ad i en 7-klasset Mønsterskole. Dertil kommer, at Tendensen hos Lovgivningen, hos Lærerne, i Skolekommissionen gaar i Retning af, at vi skal have en bestandig videre og videre gaaende Klassedeling, og jeg anser det for at være af den allerstørste Betydning, at vi faar en saa vidtgaaende Klassedeling, som vi er i Stand til at faa, og dermed de Fremskridt, som det kan føre til paa Opdragelsens Omraade.

Jeg skal begrænse mig til disse Bemærkninger, ikke fordi jeg mener, at der ikke er meget mere, som man kan argumentere imod, men fordi jeg slet ikke har nogen Interesse af en Diskussion, som kan faa en polemisk Karakter, og i hvilken man tager Smaating op til Behandling; saadanne Smaaspørgsmaal kan vi jo drøfte i Udvalget. Jeg har holdt mig til det, som efter min Mening er de store og afgørende Spørgsmaal, og det er stadig mit Haab, at det maa lykkes at løfte hele denne Sag op i et saa højt Plan, at vi faar en virkelig dybtgaaende Reform af den danske Lærerskoles Uddannelse.

Chr. Søgaard: Jeg skal ogsaa fatte mig ret kort og undgaa Gentagelser af det, jeg sagde i Gaar. Men jeg vilde dog gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger til, hvad der er udtalt af den højtærede Undervisningsminister.

Den højtærede Minister nævnte, at det i Gaar var blevet sagt, at Forholdet mellem Skole og Hjem ikke var saa godt og saa inderligt som for en Del Aar tilbage, og den højtærede Minister udtalte saa sin Glæde over, at det ikke var sket under en socialdemokratisk Regering. Det er min Opfattelse, at dette har en Regering ikke nogen synderlig Indflydelse paa. Det skyldes ikke et Ministerium eller en Rigsdag, men det skyldes Forholdene, som de har udviklet sig fra de forrige Tider. Tidligere levedes Livet meget mere i Hjemmene, nu leves det meget mere udenfor, og det har igen ført til, at man meget mindre giver sig af med sine Børn. Det, man i saa Henseende kan foretage sig her fra Lovgivningsmagtens Side, er at give nogle Betingelser for eller ikke lægge Hindringer i Vejen for Samarbejdet. Og det kan vi ogsaa godt tænke paa, naar vi taler om Læreruddannelsen, tænke paa det paa den Maade, at vi søger at faa Lærere, som staar Hjemmene nær, som det flere Gange er betonet fra denne Plads, Lærere, som er udgaaet

nogenlunde fra de samme Samfundsklasser, som de skal virke iblandt. Derfor vil vi, der repræsenterer Landkredsene, ikke paa nogen Maade være med til at lægge Hindringer i Vejen for, at ikke alene Gaardmændsbørn — det ærede Medlem Hr. Sundbo talte i Gaar, som om vi skulde have særlig Forkærlighed for dem —, men lige saa vel Husmandsbørn, Landbobørn i det hele taget, fremtidig saa vel som hidtil kan have nogenlunde uhindret Adgang til vore Lærerskoler. Det er ogsaa et Forhold, vi kan tænke paa, naar det næste Lovforslag kommer frem, Lovforslaget om Skolens Tilsyn.

Med Hensyn til den Modstand, der fra Venstres og ogsaa fra den radikale Ordførers og fra konservativ Side er kommet til Orde overfor Adgang til Lærerskolerne uden Prøve for dem, der har bestaaet Realeksamen, Forberedelseseksamen, Studentereksamen og Pigeskoleeksamen, udtalte den højtærede Minister, at det var mærkeligt, at der fra vor Side blev ydet en saadan Modstand, da der jo i 1908 netop fra Venstres Side, af daværende Undervisningsminister Enevold Sørensen, var stillet Forslag om at skærpe Optagelsesprøven, hvad ogsaa jeg omtalte i Gaar. Men der er dertil at sige — og det maa vi ikke glemme —, at i det Forslag, som forelaa i 1908, blev man staaende ved den 3-aarige Læreruddannelse; og jeg sagde ogsaa her i Dag, at naar man skulde overveje en forbedret Læreruddannelse, kunde man gaa en af to Veje: enten blive staaende ved de 3 Aar og saa skærpe Optagelsesprøven eller gaa over til de 4 Aar og saa have en forholdsvis let Optagelsesprøve. Naar jeg staar overfor dette Valg, foretrækker jeg de 4 Aar og en forholdsvis let Optagelsesprøve, i alt Fald ønsker jeg ikke en skærpet Optagelsesprøve.

Saa udtalte den højtærede Minister, at nu var der Adgang til Seminariets 2den Klasse for dem, der havde Realeksamen eller almindelig Forberedelseseksamen. Dette maa bero paa en Fejlhsukning fra den højtærede Ministers Side. I § 2 i Seminarieloven af 1894 staar der angaaende dette Forhold følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Under særlige Omstændigheder kunne dog de, der have fyldt henholdsvis det 19de eller det 20de Aar inden Kalenderaarets Udgang og opfyldte ovenstaaende under b) til e) nævnte Betingelser for Optagelse, med Ministeriets Tilladelse efter bestaaet Oprykningsprøve optages i Seminariets mellemste Klasse uden at have gennemgaaet yngste, eller i dets ældste Klasse uden at have gennemgaaet